

L'Esperit del Pare i del Fill

Romà Casanova, bisbe de Vic

La recerca d'experiències espirituals és un signe dels temps en què vivim. De fet, pul·lulen moltes ofertes de tot tipus. En el rerefons el que hi ha és la realitat de persones que, malgrat tenir tantes coses i viure d'una manera intensa, experimenten un buit més o menys profund en el seu cor. Les superficialitats que la societat de consum ofereix no acaben d'assaciar la set de l'ésser humà.

L'autèntica espiritualitat cristiana: el trobament amb Déu per l'acció de l'Esperit Sant.

El que la fe cristiana ofereix no és principalment espiritualitat —aquesta és més una conseqüència que no pas l'objectiu—, sinó relació. El que de veritat omple el cor de la persona humana és sortir del «jo» per trobar-se amb el «tu». La relació amb l'altre forma part essencial de l'individu. El que anuncia el missatge cristià és el desig de Déu de trobar-se amb cadascú; un desig que coincideix amb el desig del cor humà de trobar-se amb el «Tu» diví.

El qui fa possible el trobament amb Déu és l'Esperit Sant. Aquesta és l'autèntica i única espiritualitat cristiana: l'acció de l'Esperit Sant en el cor del creient que fa possible que aquest pugui dir amb tota veritat: *Abba, Pare* (Rm 8,15) al nostre Déu, i pugui confessar amb els llavis i en el cor que *Jesús és el Senyor* (1Co 12,3). Viure guiat per l'Esperit Sant significa, doncs, immersir-se en la filiació divina, lluitar per comportar-se sempre com un fill de Déu; implica també el testimoniatge de la llibertat del qui confessa Crist com a únic Senyor, enfront dels qui dominen aquest món i de la concupiscència de la carn.

L'acció de l'Esperit Sant és, a la fi, inseparable del Pare i del Fill. En èpoques d'espiritualitats i d'orgulls malsans pot aparèixer la temptació de voler anar més enllà de Jesús, com si l'Esperit Sant pogués oferir una «nova revelació» que superés el Verb de Déu encarnat. En el fons d'aquesta temptació s'amaga un refús de l'escàndol de la creu. En el Messies crucificat hi ha la plenitud de la revelació. Com diria sant Joan de la Creu, a qui volgués anar més enllà de Jesucrist, el Fill de Déu: «En darnos, como nos dio a su Hijo, que es una Palabra suya, que no tiene otra, todo nos lo habló junto y de una vez en esta sola Palabra, y no tiene más que hablar» (*Subida*, 2, 22). L'Esperit Sant, que procedeix del Pare i del Fill, fruit en els nostres cors del misteri pasqual de Jesucrist, és qui fa present i actual en el cor dels qui creuen en ell l'obra de la salvació: ser fills de Déu en el Fill estimat del Pare.

